

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת אחרי מות קדושים תשפ"ה תהא שנת פתיחת ההיכל ["ופתאום יבוא אל היכלו"].

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0js19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מ 1600 משפחות

<https://www.matarapro.net/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

ה' שלח רוח ואש שבטלו את חגיגות יום העצמאות, לרמז שנגמרו החגיגות וצריך לבקש את מלכות בית דוד

התאריך ה' באייר תשפ"ה חל בשבת קודש פרשת תזריע מצורע, וראשי המדינה הקדימו את חגיגות יום העצמאות ליום חמישי, ובגלל השריפה הגדולה לא יכלו לחגוג כמו כל שנה. שמעתי מהרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהאותיות **עצמעות** נמצאות בר"ת וס"ת של המילים **תזריע מצורע**, והאותיות שנשארו בפנים **זז"ר**, מרמזות על ביטול היום הזה, כמו **זורה לרוח**, ואכן הרוח שלבטה את השריפות בטלה בבחינת זורה לרוח את חגיגות יום העצמאות. וכפי שמצינו בזהר (תיקונים כח:) ששלטון **הערב רב** הם בבחינת **חמץ** שה' יבער אותם כמו שמבערים חמץ, והאופנים לבער חמץ זה על ידי **זורה לרוח** או על ידי **שריפה** ששניהם נרמזו בשריפות אלו שהתפשטו ברוח חזקה במיוחד. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שהאותיות **נגמר"ו החגיגות** מופיעות בסינון אותיות יחיד בתנ"ך בפסוק

ששאל המלך הבין שנגמרו החגיגות של המלכות שלו, וזה היה כשעמד לצאת למלחמה שבה הוא נהרג והמלכות עברה לדוד: (ש"א כח, ו) "וַיִּשְׁאַל שְׁאוּל בִּיהֲוֶה וְלֹא עָנָהוּ יְהוָה גַּם בַּחֲלָמוֹת גַּם בְּאִוְרִים גַּם בַּנְּבִיאִים". והוסיף הרה"ג ר' אֶלְעָזָר אֶהֱרֵן אַבוּהַב שליט"א שְׁנִגְמְרוּ הַחֲגִיגוֹת בְּגִימָטְרִיא עַד עֵת קֵץ. שָׁאֵז נִגְמְרִים הַחֲגִיגוֹת. והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שהאש שנשלחה משמים נגד חגיגות יום העצמאות נרמזת בפסוק שנאמר על האש שהציתו בזמן חורבן בית המקדש שהיא אותה אש שה' עתיד לבנות את בית המקדש: (איכה א, יג) "מִמָּרוֹם שָׁלַח אֵשׁ בְּעֶצְמָתִי". והוסיף הרה"ג ר' י. ט. שליט"א שהמילים "מִמָּרוֹם שָׁלַח אֵשׁ בְּעֶצְמָתִי" ס"ת משי"ח, וכן "מִמָּרוֹם שָׁלַח" בְּגִימָטְרִיא יוֹם עֶצְמָאוֹת ובְּגִימָטְרִיא קִיבוּץ גְּלוּיוֹת. וכן יו"ם עֶצְמָאוֹת נרמז באות רביעית בפסוק שנאמר על הערב רב: (שמות טז, כ) "וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיּוֹתִירוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וַיֵּרָם תּוֹלָעִים וַיִּבָּאֵשׁ וַיִּקְצָף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה". וכן א"ש נרמז במילה "וַיִּבָּאֵשׁ", וק"ץ נרמז במילה "וַיִּקְצָף", וכן המילה "וַיִּבָּאֵשׁ" מופיעה רק פעמיים בכל התנ"ך, פעם אחת בפסוק שהזכרנו, ופעם שניה במכת דם: (שמות ז, כא) "וַיִּבָּאֵשׁ הַיָּאֵר" אותיות ה' א"ר.

וְכֵן ה' בְּאִיר בְּגִימָטְרִיא יָרַח שְׁמִסְמַל מַלְכוּת. וכפי שִׁמְצִינוּ בַּתּוֹסְפוֹת (ר"ה ה. ד"ה אמרה) שְׁבָה' בְּאִיר הָיוּ בּוֹדְקִים אֶת הַיָּרַח לְדַעַת מָתִי יְהִיָּה חֵג הַשְּׁבוּעוֹת. וְכֵן ה' אִיר אוֹתִיוֹת אֲרִי"ה שְׁמִסְמַל מַלְכוּת. וְכֵן הַצְרוּף שֶׁל חֹדֶשׁ אִיר יַה"ו מוֹפִיעַ בְּכָל הַתֵּנָךְ בְּר"ת וס"ת יחד 65 פְּעָמִים כְּמִנֵּן שֵׁם אֲדֹנָי שְׁמִסְמַל מַלְכוּת. וְאֶחָד מֵהֶם הוּא בְּכָתוּב (תהילים קמט, ד) "כִּי רוּחָהּ הוּי"ה בְּעַמּוֹ" וְרוּחָהּ ר"ת רָאָה וְהִתְקִין צוּרֵת הַלְבָנָה. וְכֵן חֹדֶשׁ אִיר נִקְרָא זֵיו שְׁפָרוּשׁוֹ אֹר. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהֵרָה"ג ר' אֶלְיָהוּ נַחֲמָנִי שליט"א שְׁרֵאֵשׁ חוֹדֶשׁ אִיר בְּגִימָטְרִיא ה' פְּעָמִים אֹר שְׁכָתוּבִים בְּבְרִיאַת הָאֹר בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. וְכֵן מוּבָא ב'מַגִּלָּה עֲמָקוֹת' (אופן קיט) שְׁאִייר ר"ת אֲבָרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב רַחֵל. וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'קוֹל הַתּוֹר' בְּשֵׁם הַגָּר"א שֶׁה' בְּאִיר הוּא תֹאדָרִיךְ שְׁקִשׁוֹר לְמַשִּׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. [יסוד שְׁבַת־פָּאָרַת].

הפירוש תזריע זה העלאת מיין נוקבין, שזה רמז למלכות דקדושה שמעלה מיין נוקבין של תורה ומצות, בבחינת אשה מזרעת תחילה ויולדת זכר, היינו שזוכים לשפע מושלם שבא מלמעלה בסוד מיין דכורין שנמשל ביולדת זכר, הזכר שהיא יולדת זה משיח שנרמז בפרשת מצורע, כי המשיח הוא מצורע שיושב בשערי רומי, ויוצא לפי זה שפרשיות תזריע מצורע מרמזות בשם שלהם את לידת משיח שנקרא מצורע, ולא פלא שראינו ביום שבת קודש פרשת תזריע מצורע את תחילת הביטול של מלכות הערב רב שה' ביטל את החגיגות שלהם, וביטול החגיגות זה לא

רק ביטול החגיגות החיצוניות של אלו שחוגגים בחוץ עם דברים נחותים, אלא בעיקר ביטול החגיגות הפנימיות של כל אלו ששמחים בתוך ליבם עם המלכות הזאת, ואינם מצפים למשיח, ה' רימז להם באופן ברור שנגמרו החגיגות של מלכות הערב רב ויש לעשות תשובה ולהעריך ולצפות למלכות המשיח, ולהכין את עצמינו בהעלאת מיין נוקבין של תורה ומצות. ובעיקר לעשות תשובה בעצם הציפייה למלכות המשיח, כמו שכתוב "אחר יִשְׁבוּ [לשון תשובה] וגו', ובקשו את דוד מלכם".

מובא במלבי"ם (דניאל יב, ז) **וּבָעֵת שִׁיכְלָה נֶפֶץ יָד עִם קֹדֶשׁ, שֶׁתְּכַלֶּינָה מִמְּשָׁלוֹת הַשָּׁרִים הָעוֹמְדִים עַל שְׁפַת הַיָּאֹר, כִּי אַז תִּתְחַל מַלְכוּת שְׁמַיִם.** וכן מובא ברמח"ל (תיקונים חדשים ח) **בזמנא דאתמר ביה "והיתה עת צרה היא ליעקב וממנה יוושע" כדן "והמשכילים יזהירו" לאתקפא בנהירו דילהון למיהב ליה חיון ודאי, כדן "ותרא אותו כי טוב הוא ותחמול עליו" ודאי, בההיא שעתא אתמר ביה "ותשם בסוף" בסוף יומיא, "על שפת היאור" בזמנא דאתהדר "חזיר מיער" חזיר מיאור. "ותתצב אחותו מרחוק" דא שכינתא. "לדעת מה יעשה לו" ודאי כדן "ותחמול עליו".** וכן מצינו בזהר חדש (תיקונים) **וּבִגְאֻלָּה הָאֲחֵרוֹנָה תוֹרָה תִּהְיֶה לְיִשְׂרָאֵל כְּמוֹ הַיּוֹם, שְׁנֵאמַר בְּךָ הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן "וְתִשָּׂם בְּסוֹף עַל שְׁפַת הַיָּאֹר".** בְּסוֹף פ"ו יָמִים דְּרָגָה שֶׁל גְּאֻלָּה, נֶאֱמַר בְּךָ וְתִשָּׂם בְּסוֹף עַל שְׁפַת הַיָּאֹר, שֶׁהוּא אוֹר הַתּוֹרָה. ושמעתי רמז מהרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א מתי תכלינה ממשלות השרים העומדים על שפת היאור, ביום ה' אי"ר תשפ"ה אותיות שפ"ת היא"ר. וכפי שרואים ששפת היאור נרמזת בלדת משה שהוא משיח: (שמות ב, ג) **"וְתִשָּׂם בָּהּ אֶת הַיֶּלֶד וְתִשָּׂם בְּסוֹף עַל שְׁפַת הַיָּאֹר",** לרמז על סוף הימים שישתתמו בה' אי"ר תשפ"ה. וכן בחלומות פרעה בתחלת פרשת מקץ כתוב שחלם **"עַל שְׁפַת הַיָּאֹר"** ונרמז שם קץ הימין, כמובא ב'לקוטי תורה' להאריז"ל (מקץ). וכפי שרואים את צרוף אותיות ק"ץ כמה פעמים בתחילת פרשת מקץ: **"וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וְגו', וַיִּקֶּץ פְּרַעֲה וְגו', וַאֲיִקֶּץ וְגו', וַהֲנֵה שָׁבַע שְׁבָלִים דְּקוֹת וּשְׂדוּפֹת קָדִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן:** ותכלינה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וַיִּקֶּץ פְּרַעֲה וַהֲנֵה חֵלוֹם וְגו', פְּרַעֲה קָצַף עַל עַבְדּוֹ וְגו', וַהֲנֵה שָׁבַע שְׁבָלִים צִנְמוֹת דְּקוֹת שְׂדָפוֹת קָדִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶם: כִּי נִכּוֹן הַדָּבָר מֵעַם הָאֱלֹהִים וּמִמֶּהָר הָאֱלֹהִים לַעֲשֹׂתוֹ". וכן **"וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְרַעֲה חָלַם"** ר"ת משי"ח והמילה **"וּפְרַעֲה"** באמצע שמפסיקה מרמזת על התגלות משיח, מלשון פריעה והתגלות.

מְצִינּוֹ בַזְהָר (נשא קלד.) **האי חוּטָא יְקִירָא קְדִישָׁא, דְּכָל שַׁעְרֵי דְדִיקְנָא תַלְיִין בִּיה, אֵיתְקַרִי מְזֵל, וְתֵאנָא הַפֵּל תְּלוֹי בְּמְזֵל, דְּאֵיהּוּ הַאי חוּטָא יְקִירָא קְדִישָׁא דְּכָל שַׁעְרֵין תַלְיִין בִּיה.** וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'שַׁעְרֵי אוּרָה' (שערים ג - ד) **נְקָרָא מְזֵל, כִּי מִמֶּנּוּ נוֹזְלִים הַפְּחוֹת בְּכָל הַסְּפִירוֹת וּבְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם.** שְׁלוֹטוֹן הָעֶרֶב רַב הִגִּיעוּ כַּעַת לִ77 שָׁנִים כַּמִּנִּין מְזֵל שֶׁהוּא הַמִּסְפָּר שֶׁל הָאוֹת זַי"ן בְּמַלּוּיָהּ. דְּהַשְׁפַּעַת הַמְזֵל, בְּנֵי חַיִּי וּמִזּוּנֵי מִשְׁפָּעַת דֶּרֶךְ מִסְפָּר שְׁבַע שֶׁמִּסְמַל אֶת הַמַּלְכוּת. וְכַעַת זֶה הַזְמַן לַהֲרִים אֶת מִזְלָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל לִזְכוּת לַמַּלְכוּת הָאֲמִיתִית שֶׁמִּצְפִּים לָהּ מִבְּרִיאַת הָעוֹלָם. וְכֵן תִּזְרִיעַ מִצּוֹרַע מִתְחִילִים בְּאוֹתוֹת תַּרְי"ם ע"ז כַּמִּנִּין מְזֵל, הֵינּוּ הֶרְמֵת מִזְלָם יִשְׂרָאֵל שֶׁהִתְחִילָה בַּיּוֹם הַזֶּה. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'דּוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת' (ע' רכט) שֶׁמִּזְכְּרוֹת הַמַּלְיָם זָכַר נִקְבָּה, מְזֵל פְּעָמִים בְּתוֹרָה. וְכֵן שְׁבַע כְּפֹל שְׁבַע כְּפֹל שְׁבַע, בְּגִימַטְרִיא גֻשָּׁם שָׁבָא דֶּרֶךְ הַמְזֵל. וְכֵן אוֹת ז' בְּגִימַטְרִיא תְּבוּאָה. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'שַׁעְרֵי אֶפְרַיִם' שְׁאוּמְרִים הֶרְבֵּה פְּעָמִים 'זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם' ר"ת מְזֵל כְּדִי לַעֲזוֹר אֶת הַמְזֵל הָעֲלִיּוֹן לַהֲשִׁיעַ טוֹבוֹת לְיִשְׂרָאֵל. וְכֵן יַעֲקֹב עָבַד שְׁבַע שָׁנִים בְּשָׂבִיל הַזְּוֹג עִם רָחֵל, וְשְׁבַע שָׁנִים בְּשָׂבִיל לָאָה, לְרַמֵּז שֶׁהִקְמַת הַמַּלְכוּת שֶׁנִּרְמַזַּת בְּרָחֵל וְלָאָה קִשּׁוּרָה לַפְּעָמִים מִסְפָּר שְׁבַע כַּמִּנִּין מְזֵל שְׁעוֹלָה 77. וְלִכֵּן מְצִינּוֹ בְּגִמְטְרִיא (מְגִילָה יז.) שֶׁיַּעֲקֹב הִגִּיעַ לְבֵית לָבָן בְּגִיל שְׁבַעִים וְשְׁבַע. וְהוֹסִיף הָרַה"ג ר' ל. שְׁטֵרִית שְׁלִיט"א שֶׁגַּם הַחֲלוּמוֹת שֶׁל פֶּרַעַה שֶׁקְשׁוּרִים עִם הַיּוֹם הַזֶּה כְּדִלְעִיל, הֵיוּ עַל שְׁבַע פְּרוֹת וְשְׁבַע שִׁיבּוּלִים שׁוֹב פַּעַם פְּעָמִים מִסְפָּר שְׁבַע כַּמִּנִּין מְזֵל שְׁעוֹלָה 77. וְעַל זֶה נֹאמַר "ה' עֲזָרָנוּ לַעֲמוֹ יִתֵּן" בְּגִימַטְרִיא 77. וְכֵן יְדוּעַ שִׁיּוֹם ה' בְּאִיר חַל תְּמִיד בְּאוֹתוֹ יוֹם שֶׁחַל שְׁבִיעִי לַפֶּסַח וְקִשְׁרוֹ אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לְאוֹתוֹת ע"ז שְׁבִיחוֹת א"ת ב"ש וכו'. וְהוֹסִיף הָרַה"ג ר' דוֹד וִיצְמָן שְׁלִיט"א שְׁעִבּוּדָה זֶרֶה ר"ת ע"ז וְהָאוֹתוֹת שֶׁנִּשְׁאָרוּ בְּגִימַטְרִיא ה' אִיר.

וְכֵן הַמִּסְפָּר 77 מְרַמֵּז עַל הַנִּקְמָה שֶׁתִּהְיֶה בְּזִמְנָהּ הַגְּאֻלָּה, כַּמּוּבָא בַזְהָר (תִּקּוּנִים קִיט.) בְּאוֹתוֹ זִמְנָהּ עֲתִיד לְטַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְמָה מִשְׁנִיָּהֶם, [מִקֵּין וְלִמְדָה], זֶהוּ שְׁכָתוֹב "כִּי שְׁבַעֲתִים יוֹקֵם קֵין וְלִמְדָה שְׁבַעֲתִים וְשְׁבַעֲתִים", זֶהוּ שְׁכָתוֹב "בְּלַע הַמָּוֶת לְנֶצַח". רֹאִים שֶׁהַפְּסוּק "כִּי שְׁבַעֲתִים יוֹקֵם קֵין וְלִמְדָה שְׁבַעֲתִים וְשְׁבַעֲתִים", מְרַמֵּז עַל הַנִּקְמָה שֶׁתִּהְיֶה בְּזִמְנָהּ הַגְּאֻלָּה. וְכֵן מְצִינּוֹ בַזְהָר (תִּקּוּנִים קִיט.) שֶׁלִּמְדָה אוֹתוֹת מְלָךְ. וְכֵן שִׁמְעֵתִי מִהָרַה"ג ר' דוֹד וִיצְמָן שְׁלִיט"א רִמְזָה פֶּלֶא שֶׁהַפְּסוּק שֶׁמִּדְּבַר עַל לִידַת לִמְךָ (בְּרֵאשִׁית ה, כה) "וַיְחִי מִתּוֹשָׁלַח שְׁבַע וְשָׁמַנִּים שָׁנָה וּמָאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת לִמְךָ" יֵשׁ כָּאֵן רִצָּף אוֹתוֹת לִשְׁנֵי שְׁבַע מֵאוֹת שְׁמוֹנִים וְחֲמִשָּׁה, הֵינּוּ שֵׁם תּוֹלַד הַמַּלְכוּת הָאֲמִיתִית שֶׁנִּרְמַזַּת בְּלִידַת לִמְךָ. וְכֵן ר"ת כָּל הַפְּסוּק "אֲשֶׁרִי הִמְחִכָה וַיִּגִּיעַ לְיָמִים אָלֶף שָׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשָּׁה" אֲהוּלָא שְׁמִשְׁ"ו מוֹפִיעִים בְּר"ת 3 פְּעָמִים בְּכָתוֹב

(בראשית ה, כו) "וַיְחִי מֵתוֹשָׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת לִמְךָ שְׁתֵּים וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וְשִׁבְעַת מֵאוֹת שָׁנָה". וכן המלים: "וַיְחִי מֵתוֹשָׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת לִמְךָ שְׁתֵּים וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וְשִׁבְעַת מֵאוֹת" בגימטריא 3153 אותן ספרות כמו 1335.

הכל 1152 אירהתשפה, כיתצאאשומצאהקצים-מ

ב טז-לב	בהוציא אתכם מארץ מצרים וימרמשה אל אהרן קח
ב יח-א	כל אשר עשה אליהם למשה ולישראל עמו כיהוציאיה
ב יח-כא	משרי מאותשרי חמשים ושרי עשרת ושפטו את העם בכ
ב יט-טו	שלשתי מימם אל תגשו אל אשה ויהי בי ומהשלישי בהי
ב כ-יד	יתרעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמר
ב כא-יז	ומקל לאביו ואמו מות ומתוכי יריבן אנשים מהכ
ב כב-ד	רמו ישרם כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדי שאוהק
ב כג-ב	רי רבים להטות דל לאה הדרבן יבוכי תפגע שוראיב
ב כג-כז	רפו שלחתי אתה צרעה לפניך ו גרשה אתה חו אתה כנ
ב כד-טז	ן ומראה כבודיה והכאש אכלת בראשה הרלעיני בני
ב כה-כו	תלו ארבע טבעת זהב ונתת אתה טבעת על ארבעה פאתא
ב כו-ח	חבארבע אמהה יריעה אחת מדה אחת לעשתי עשרה י
ב כז-לא	ן ותולעת שני ושמש זר מעשה חשבי עשה אתה כרבים
ב כז-טז	שמש זר מעשה רקם עמזי הם ארבעה ואדני הם ארבעה
ב כח-טז	תארכו וזרת רחבו ומל את בו מלאת אבן ארבעה טורי
ב כח-לח	העל מצחותי דלרצון להם לפני יהוה ושבצתה כתנ
ב כט-יח	אילהמזבחה עלהו אליהוהרי חניחו חאשה ליהוה
ב כט-לו	תולקדשו שבעתי מימתכפר על המזבח וקדשת אתו וה
ב ל-יג	מה ליהוה הכלה עבר על הפקדי מבן עשרים שנה ומעל
ב לא-ב	ורובן חורל מטה יהודה ואמלא אתו רוח אליהם בכ
ב לב-ה	חגליהוה מחרו ישכימו ממחרתו עלו עלתו יגשוש
ב לב-כה	קמיהם ועמד משה בשער המחנה ואמרמיליהוה אל

כיתצאאשומצאהקצים: מ 1 אירהתשפה: מ 1152-

צופן מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א אי"ר תשפ"ה צר"ת, מתחבר לפסוק "כי תצא אש ומצא קוצים" רמז לקיצים.

ב כא-טז	דומותיו ומתו מקל לאביו ואמו מותו ומתו כי יריבן אנ
ב כא-יח	שימוהו הכהאיש את רעהו באבן או באגרף ולא ימותו נפלל
ב כא-יח	משכבאם יקום והתהלך בחוץ על משענותיו ונקמה מכה רקש
ב כא-יט	בתו יתן ורפא ירפא וכי יכהאיש את עבדו או את אמתו בש
ב כא-כ	בטו מתתחתי דונקם נקם ארמים וסאיו מים עמד לאי
ב כא-כא	קם כי כספו והוא כי ינצו אנשים נגפואשה הרה ויצאו
ב כא-כב	ילדיה ולא ירהאסון ענושי ענושי ענושי ענושי ובעל
ב כא-כב	האשה ונתן בפללים ואסאסון יהיה ונתתה נפש תנפש
ב כא-כד	עין תחת עין שותתתשן יד תחת יד רגל תחת רגל כויתחת
ב כא-כה	כויתחת הפצעתת פצע חבורה תחת חבורה וכי יכהאיש את ע
ב כא-כו	עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו
ב כא-כד	ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו
ב כא-כח	כיי גחשור אתאיש או את אשה ומתסקול יסקלה שור ולא
ב כא-כח	אכל את בשרו ובעל השור נקי ואם שור נגחה או אמת מלש
ב כא-כט	והוא עד בבועליו ולא ישמרנו והמיתאיש או אשה שורי
ב כא-כט	סקלו גם בעליו ומתאם כפרו ושתעליו ונתן פדי נפש
ב כא-ל	וככל אשר ישתעליו ואובן יגחאו בתי גחכמשפט זה יע
ב כא-לא	שהלואם עבדי גחשוראו אמה כסף שלשים שקלים תלא
ב כא-לב	דניו והשור יסקלו וכי יפתחאיש בוראו כי יכרהאיש בר
ב כא-לג	ולא יכסנו ונפל שמה שוראו חמור בעלה בורו שלם כסף
ב כא-לד	שי בל בעליו והמיתאיש או אשה שוראו גפשו ראיש את שור רעה

גאולה: מ 39 תשפה: מ 39 שנת: מ 39 תפלה: מ 39 יחיש: מ 39 תשפה: מ 40

צופן מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א בדילוג 39 אותיות כמנין גאל"ה: שנת תשפ"ה, שנת גאול"ה, תפל"ה יחיש

ה'תשפ"ה.

הצדיק יסוד נמשל לנמלה.

מובא בספר 'פרפראות לחכמה' (ס"ג) ידוע מה שמבואר בספר המדות שעל ידי זריזות זוכה להיות רועה נאמן, וסימן לדבר "לך אל נמלה עצל" וכתוב "משם רועה אבן ישראל" ס"ת נמל"ה. ומבאר הספר 'מכון שבתך' שבגלל שענין הצדיק יסוד לפעול בזריזות ובמרוצה, כדוגמת היסוד שרץ למשוך את הטיפה מהמוח, כך נמשל הצדיק יסוד לנמלה שפועלת בזריזות. וכן ימין אפרים, שמאל מנשה, ס"ת נמל"ה כי אפרים ומנשה הם הסמל לספירת היסוד. וכן שְׁמֵעִתִּי

מהרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א שהמחזיר נשמות לפגרים מתים ר"ת נמל"ה, כי פשקמים בפקר זה זמן הזריזות הנלמדת מנמלה. וכן האותיות לפני כו"ח ס"מ ונח"ש הן אותיות נמל"ה זריז"ה, לרמז שזריזות למצוות מנצחת את כח הס"מ והנח"ש. דעניני העצלות באים מהסטרקא אחרא. וכן זריז בגימטריא קליפה, לרמז שהזריז מצליח להתגבר על הקלפה. וכן כתוב ללכת לנמלה להשכיל חכמה שזה מראה קשר לצדיק: (משלי ו, ו) "לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם". וכפי שמצינו בגמרא (חולין נז:): שדורשת את הפסוק הזה שאפשר לסמוך על נאמנותו של שלמה וחכמתו, שידוע מה שהוא אומר. וכן שלמ"ה אותיות נמל"ה אם נחליף שי"ן בנו"ן בחילוף א"ט ב"ח. וכן יעקב שיכל את ידיו בחכמה לעשות ימין אפרים, שמאל מנשה, ס"ת נמל"ה. וכן אפרים ימין בגימטריא אמת. רמז לקץ האמת שנאמר על אפרים: (ישעיה ס, כב) "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהי"ה בעתה אחישנה". וכן הפסוק (בראשית מח, יד) "וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור" בגימטריא תשפ"ב. וזאת גם הגימטריא של יד שמאל מנשה עם הפולל. כי יעקב "שכל את ידיו" כדי לברך את ברכת הגאולה "המלאך הגואל אותי וגו'", וכדי לרמז שיהושע שיצא מאפרים יהיה הגואל להכניס לארץ ישראל.

מובא בספר 'אורחות צדיקים' שענין הזריזות היא לאו דוקא לעשות מהר, אלא להתרכז כל כולו בדבר כדי לעשות אותו בשלימות ולסיימו על צד היותר טוב להתגבר על כל המניעות והעיכובים. ומבאר הספר 'מכון שבתך' שענין הריכוז קשור עם היסוד שהוא בבחינת זכר מלשון זכרון, שזה אותו שרש של ריכוז, כי היסוד מתרכז כולו במעשה היחוד ומושך את הטיפה מכל האברים להשלים את היחוד. וכן הנמלה אוספת את המזון כל ימי הקיץ עבור ימי החורף, דומה ליוסף היסוד שאסף את המזון בשנות השבע עבור שנות הרעב, וענין האיסוף קשור עם הריכוז לרכז את הכל למקום אחד, כי על ידי שמרכזים ואוספים את כל הכוחות למקום אחד, אפשר להתרכז בדבר לסיימו בזריזות על צד היותר טוב. וכן נמלה מרמזת על שרש מילה שעושים ביסוד. וכפי שידוע שהנמלה מוללת את החיטים שהיא אוספת באופן שהיא חותכת את ראשי החיטים בבחינת מילה, כדי שלא ירקבו באדמה ויעמדו ימים רבים.

מובא ב'ליקוטי מוהר"ן' (ס"ג) וזה סוד מה שאמר הסבא זהר משפטים דף צ"ה 'מאן הוא נחש דפרח באוירא ואזל בפרודא, בין כך ובין כך אית נחא לחד נמלה דשכב בין שנוי'. הנמלה המנח בתוך פי הנחש, הוא בחינות חכם הדור, שהוא חכם הישר והצדיק, ובעל מדות טובות. ומחמת שהוא חכם גדול דקדשה ונכנס

בָּאֵלֹהִים הַחֲכָמִים, אֲזִי כָּשָׂאֵלֹהִים הַחֲכָמִים נִכְנָסִים בְּחֻקֵּיהֶם, לַחֲקֹר בָּאֵלֹהִים הַחֲכָמִים, אֲזִי לֹא צָעַר גְּדוֹל מְאֹד, וַיֵּשׁ לֹא מִלְחָמָה גְּדוֹלָה עִמָּהֶם, הֵינּוּ עִם בְּחִינַת הַנְּחֹשׁ. כִּי מִתְגַּבְּרִים עָלָיו מְאֹד בְּלִבּוֹלִים וְאִמּוֹנוֹת כְּזָבוֹת. רֹאִים שֵׁשׁ סוּד בְּזֶהֶר שֶׁל בְּחִינַת נִמְלָה שֶׁנִּמְצָאָה בֵּין הַשִּׁנִּים שֶׁל הַנְּחֹשׁ, וְכַפִּי שֶׁמִּבְּאֵר ה'לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן שֶׁזֶה סוּד חִיבוּר שֶׁל קְדוּשָׁה וְקְלִיפָה בֵּין הָאֲחָדוֹת לִפְיֻדוֹ, וְזֶה מִשָּׁל לְצַדִּיק שֶׁצָּרִיךְ לִהְיוֹת לְהוֹצִיא נִיצוּצוֹת. וְכַפִּי שֶׁבְּאֵרֵנוּ שֶׁשֶׁלֹּא אֲוִתִּיּוֹת נִמְלָה אִם נִחְלִיף שִׁי"ן בְּנֻ"ן בְּחִילוֹף א"ט ב"ח. הַחִילוּף הַזֶּה שֶׁל שִׁי"ן בְּנֻ"ן הוּא סוּד הַשִּׁי"ן שֶׁל הַנְּחֹשׁ וְהַשִּׁי"ן שֶׁשֵּׁם יֵשׁ נִיצוּצוֹת קְדוּשָׁה שֶׁהֵם יוֹנָקִים מֵהֶם, כְּמוֹבָא בְּסֵפֶר 'נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ' (עֵרֶךְ חֲמֵס) בְּשֵׁם הַבַּעַשׂ"ט וְהַגֵּר"א שֶׁאֲוִתִּיּוֹת שִׁי"ן שֵׁשׁ בְּתֻבוֹת שִׁטָּן וְנְחֹשׁ, הֵן אֲוִתִּיּוֹת הַקִּדְשָׁה שֶׁלֹּהֶן, וְאֲוִתִּיּוֹת ח"ט הֵן אֲוִתִּיּוֹת הַטְּמֵאָה שֶׁלֹּהֶן. (עֵינִי בִּפְרוּשׁ הַגֵּר"א עַל תִּיקוּנֵי זֶהֶר תִּיקוּן יט) נִרְאֶה דְּלִכּוֹן עֲשׂוֹ נֹשֶׁף בְּשִׁנּוֹ, אֵת צִוְּאוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, דִּמְצִינוֹ בְּמִדְרַשׁ אֲוִתִּיּוֹת דִּר"ע' (אוֹת ש') שֶׁהַשִּׁי"ן הִיא בְּבְחִינַת אוֹת שִׁי"ן. וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'קוֹל אֱלֹהֵינוּ' לַגֵּר"א עַל הַגִּמְטְרָא (סִנְהֶדְרִין עח). אָרְס נְחֹשׁ בֵּין שִׁנּוֹ הוּא עוֹמֵד. שִׁטָּן וְנְחֹשׁ אֲוִתִּיּוֹת שֵׁן שֵׁן חט. דְּעַל יְדֵי הַחֲטָא הַשִּׁטָּן וְהַנְּחֹשׁ נִכְנָסִים בְּשִׁנְיָהֶם בְּקִדְשָׁה וְיוֹנָקִים מֵשֵׁם.

וְכֵן הַשְׁתַּלְשֵׁל שֶׁהַצְּבִי הוּא סֶמֶל הַרִיצָה וְהַמְהִירוֹת, וּמוֹבָא בְּכַתְבֵּי הַרִי"א חֲבֵר ('שִׁיחַ יִצְחָק' ח"ב לִיקוּטִים ד') יְדוּעַ כִּי יִסּוּד נִקְרָא צְבִי, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "מִכְּנֹף הָאָרֶץ זְמַרְתָּ שְׁמַעְנוּ צְבִי לְצַדִּיק". וְכֵן מוֹבָא בְּרַמְבַּ"ן (בְּרֵאשִׁית מט, כא) "נִפְתָּלִי אֵילָה שֶׁלַּחָה" מִנְהֵג בְּמוֹשְׁלֵי אָרֶץ לְשַׁלַּח זֶה לְזֶה הָאֵילִים, וְכֵן הָעֵנָן, כִּי הָאֵילִים שֶׁנּוֹלְדוּ בְּאָרֶץ מֶלֶךְ הַצִּפּוֹן, יִגְדְּלוּ אוֹתָן בְּהִיכָלֵי מֶלֶךְ הַנֶּגֶב, וַיִּקְשְׁרוּ כָּתֵב הַבְּשׂוּרָה בְּקִרְיָה, וְהִיא תְּרוּץ מִהֵר וְתִשׁוּב לְמַעֲוֵנָה וְיִתְבַּשְׁרוּ בָּהֶן, וְזֶה טַעַם "אִמְרֵי שִׁפּוֹר", כְּלוּמָר אֵילָה שֶׁלַּחָה מְבַשֵּׁר בְּשׂוּרוֹת טוֹבוֹת וְהָעֵנָן הַזֶּה יְדוּעַ, וְהוּא מְזַכֵּר בִּירוּשָׁלַיִם בְּמִסְכַּת שְׁבִיעִית (פ"ט ה"ב). וְכֵן הַשְׁתַּלְשֵׁל בְּגִשְׁמִיּוֹת בְּנִתְיָק הַלּוֹלֵב שֶׁנִּפְתַּח בְּדֶרֶךְ כָּלֵל עַל יְדֵי רוֹכֵסֵן וּמִכְנֵה רִיע' רִיע', כִּיּוֹן שֶׁהַלּוֹלֵב הוּא בְּחִינַת חוּט הַשְּׂדֵרָה שֶׁמִּסְתֵּים בִּיסוּד, וְנִתְיָקוֹ מְרַמֵּז עַל הַרִיצָה וְהַמְהִירוֹת שֵׁשׁ בְּהַשְׁפָּעַת הַיִּסּוּד. וְכַפִּי שֶׁמִּצִּינוּ בְּזֶהֶר חֲדָשׁ (בְּרֵאשִׁית ג:) שֶׁתְּכוֹנֶנֶת הַרִיצָה שֵׁשׁ בִּיסוּד בָּאָה מִכַּח הַנֶּצַח שֶׁבִּיסוּד, כִּי הַנֶּצַח הוּא סוּד רָגֵל יָמִין שֶׁמִּמֶּנּוּ הַרִיצָה. וְכֵן הַרוֹכֵסֵן מִחֲבֵר שְׁנֵי צַדִּים לְאַחַד שֶׁהוּא עֵנָנוֹ שֶׁל הַיִּסּוּד. וְכֵן רוֹכֵסֵן בְּגִימְטְרִיא פּוֹרִים שֶׁמֵאִיר אֵת הָאֶרֶץ הַיִּסּוּד, וּבְגִימְטְרִיא שִׁי"ן שֶׁמִּסְמֶלֶת אֵת הַהַשְׁפָּעָה לְלַעֲמַת זֶה. וְכֵן הַשְׁתַּלְשֵׁל בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁעוֹשִׂים רוֹכֵסֵן בְּמִכְנָסִים בְּמִקּוֹם שֶׁהוּא בְּאוֹתָהּ בְּחִינָה שֶׁל נִתְיָק הַלּוֹלֵב. וְכֵן רִיע' רִיע' בְּגִימְטְרִיא צִיצִית הַמִּסְמֶלֶת אֵת חוּטֵי הַצַּדִּיק יִסּוּד, וְכֵן הַמִּסְפָּר הַמִּסְתַּתֵּר בֵּין אֲוִתִּיּוֹת צִיצִית הוּא 630 כְּמִנְיָן זְרִיזוֹת. וְהוֹסִיף הַרַ"ג רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה זֹנְגֶנְשֵׁיין שֶׁלִּיט"א שֶׁבְּתֵבֶת רְצוֹן הַמִּסְמֶל אֵת סְפִירַת הַכֶּתֶר יֵשׁ אֵת

שרש הריצה, כי יש חבור בין הפתר ליסוד, דרך ספירת הדעת שהיא חיצונית הפתר. וכן יסוד בגימטריא זיגזגים, כי קו האמצע מאחד את שני הקוים בבחינת זיגזג.

וכן כתוב (משלי יח, י) "מגדל עז שם יהיה בו ירוץ צדיק ונשגב" ורואים שהצדיק יסוד רץ. וכן שמעתי שצריך לתת צדקה במהירות, כמו שכתוב (משלי כא, כא) "רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד" ומבואר לדברינו כי צדקה מסמל את השפעת הצדיק לצדק שנעשית במהירות. כמוכא בספר 'שערי אורה' (שער ב') דע כי שלשה שמות הם צדי"ק צד"ק וצדק"ה, ומדת אל חי נקראת צדי"ק, ומדת אדנ"י נקראת צד"ק, ומדת צדיק משפיע ברפתו בצדק, אותו השפיע והאצילות נקרא צדקה, נמצאו שלש השמות הללו מתאחדים כאחד, צדי"ק לתת, צד"ק לקבל, צדק"ה הוא סוד המתנה והחבור.

זעקת השכינה.

[הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרבבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה

של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח. **בעל הגוב"י** על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך. **רבנו** ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מציינו במדרש (ילקוט שמואל קו) א"ר שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, ה'א הוא דכתיב "אחר ישובו בני ישראל ויבקשו את ה' אלהיהם" זו מלכות שמים, "ואת דוד מלכם" זו מלכות בית דוד, "ופחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש. והרמח"ל (דרך עץ חיים) מבאר שבקוש מלכות ה' פרושו ללמד חכמת האמת.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בענייני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בעניינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978

להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם

0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או

בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSGtJVlk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני וספרים ומאמרי סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1deyxJx5iR3PigoHA52TVYaF6UDoYyiu5>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת